

Premier Imran Khan, meer dan een cricketspeler

(Meer achtergrondinformatie)

Khan is drie keer getrouwd, zijn eerste echtgenote was Jemima Goldsmith, dochter van een Britse miljardair. Toen de 21 jarige Jemima haar vader informeerde dat zij zou trouwen met de flamboyante Imran Khan, antwoordde haar vader volgens de tabloids uit die jaren: *he will make a wonderful first husband*. Het huwelijk duurde van 1995 – 2004 en bracht twee zonen voort. In 2015 trouwde Khan met Reham Khan, een Britse journaliste en BBC *weather girl*, dit huwelijk duurde slechts 10 maanden. In januari 2018 trouwde Khan met zijn spirituele adviseur, Bushra Maneka. Khan ontkent het bestaan van een dochter, Tyrian White, hoewel een DNA-test heeft uitgewezen dat hij de vader is. Hierover loopt bij het Hooggerechtshof in Islamabad een klacht tegen hem.

Filantroop

Na zijn afscheid van de topsport, werd Khan een actieve filantroop. Hij voerde campagne voor de bouw van het eerste kankerziekenhuis in Pakistan, die vrije behandeling aanbiedt aan behoeftige patiënten. Hij haalde 25 miljoen US dollars op en bouwde in Lahore in 1996 een hypermoderne kankerziekenhuis, het *Shaukat Khanum Memorial Cancer Hospital and Research Center*, dat naar zijn aan kanker overleden moeder is vernoemd. In 2015 bouwde hij een tweede ziekenhuis in de stad Peshawar.

In zijn geboortedorp Mianwali zette de Imran Khan Stichting in 2008 een Technische School op en onder de slogan *Lightning Million Lives* werden er *Solar Charging Stations* opgezet voor de dorpen die niet aangesloten waren op het elektriciteitsnet.

Khan was in de jaren negentig van de vorige eeuw de Speciale Sport Vertegenwoordiger van de UNESCO en van 2005 tot 2014 was hij de *Chancellor* van de Bradford Universiteit in het Verenigd Koninkrijk.

Politieke carrière

Tijdens het eerste premierschap van Nawaz Sharif (1990 – 1993) werd Khan al benaderd om lid te worden van de toentertijd Pakistan *Muslim League*. Maar hij weigerde om voor Sharif onbekende redenen. In 1993 werd Khan door het zakenkabinet van premier Qureshi benoemd tot ambassadeur voor het toerisme, een functie die gelijkgesteld kon worden met die van een minister.

In 1994 vormde hij samen met het vroegere hoofd van de inlichtingendienst en enkele anderen een pressiegroep, bedoeld om te functioneren als een waakhond vis-à-vis de regering. Maar die pressiegroep kwam nooit echt van de grond.

Vrienden, onder wie een gepensioneerde luitenant generaal, drongen bij Khan erop aan om een eigen politieke partij te beginnen. Op 25 april 1996 richtte Khan daadwerkelijk zijn eigen politieke partij op, genaamd *Pakistan Tehreek-i-Insaf* (PTI), wat betekent Pakistaans Beweging

voor Rechtvaardigheid. Kort na de oprichting verlieten enkele partijtoppers, onder wie de gepensioneerde generaal, de partij omdat zij vonden dat Khan naar niemand wilde luisteren. Bij de eerste deelname aan de verkiezingen in 1997 kreeg de PTI geen enkele zetel. In 1999 ondersteunde Khan de greep naar de macht van Generaal Pervez Musharraf, omdat hij dacht dat de Generaal zou afrekenen met de corrupte politici en de pajongwaaiers om hen heen. In de verkiezingen van 2002 won hij een zetel in de Nationale Assemblee, die hij echter in 2007 opgaf vanwege het geweld van de militairen in Karachi tegen supporters van enkele politieke partijen die de straat waren opgegaan ter ondersteuning van de door Musharraf geschorste Muhammad Chaudry, de opperrechter van het Pakistaans Hooggerechtshof.

Khan deed mee aan de massale *Lawyers Movement* tegen Musharraf en ondersteunde de roep om een uitgebreid onderzoek naar de moord op Benazir Bhutto op 27 december 2007 in Rawalpindi. Khan werd gearresteerd en verdween voor korte tijd in de gevangenis.

De verkiezingen van 2008 werden door Khan's partij compleet geboycot, hij was in de achter liggende jaren tot de conclusie gekomen dat een gekozen parlement geen enkele betekenis heeft onder een president in militaire uniform. Pas in 2011 werd Khan weer actief in politiek. Bij de verkiezingen van 2013 slaagde de PTI er niet in een meerderheid te behalen in de Nationale Assemblee, de partij won slechts 32 zetels, Khan bleef in de oppositie banken

De Nationale Assemblee van Pakistan telt totaal 342 zetels, waarvan 272 direct gekozen worden en 70 zetels gereserveerd zijn voor vrouwen en religieuze minderheden. Deze worden toegewezen aan politieke partijen in overeenstemming met hun proportionele vertegenwoordiging.

Intensievere strijd tegen corruptie

De jaren na 2013 kenmerkten zich door een verhevigde strijd van Khan, zowel in als buiten het parlement, tegen de welig tierende corruptie en de luide roep om de plunderende politici ter verantwoording te roepen. In 2014 ondernam Khan een lange mars naar de hoofdstad die eindigde met een lange *sit-in* van 126 dagen. In april 2016 werden de Panama Papers gepubliceerd, Khan beschreef het uitlekken van de Panama documenten als door "God Gezonden", omdat hij de druk op premier Nawaz Sharif kon opvoeren om openheid te geven over de rijkdom van de Sharif familie. In juni 2016 diende Khan' partij een petitie in bij de Verkiezings Commissie van Pakistan om Sharif te diskwalificeren voor enige openbare functie omdat hij zijn vermogen geheim had gehouden. Bijna alle andere politieke partijen en andere oppositionele groepen dienden petitie in om Sharif uit zijn functie als premier te ontheffen. De premier betitelde al de petitie van de oppositiepartijen als een *lust for power*.

Maar het was het begin van het einde voor Nawaz Sharif, die geboren werd in een rijke familie en zijn privé vermogen enorm had vergroot tijdens zijn jaren in de politiek. In juli 2017 werd hij door het Hooggerechtshof gediskwalificeerd voor het bekleden van enige officiële functie.

Volgens de rechters was Nawaz Sharif *no longer to be a honest member of parliament*.

En begin juli 2018 veroordeelde een Anti-Corruptie Tribunaal, Nawaz Sharif, zijn dochter Maryam en zijn schoonzoon kapitein Safdar tot lange gevangenisstraffen. Nawaz Sharif die drie keer de functie van premier van Pakistan had bekleed, maar geen van de termijnen heeft kunnen afmaken, zit nu een gevangenisstraf uit van 10 jaar.